

“ମିଠେ ବଜେ:— ସବୁଠାରୁ ମଧୁର ଅକ୍ଷର ହେଲା “ବାବା”, ତୁମ ମୁଖରୁ ସର୍ବଦା ବାବା-ବାବା ଶବ୍ଦ ବାହାରୁ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶିବବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେଇଚାଲ ।” ।

ପ୍ରଶ୍ନ:-ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଠାରୁ ଜୀବଜନ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ବି ରୋଗୀ ହେବେ ନାହିଁ, କାହିଁକି ?

ଉତ୍ତର:- କାହିଁକି ନା ସଂଗମଯୁଗରେ ବାବା ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଏବଂ ବେହଦ ସୃଷ୍ଟିର ଏପରି ଅପରେସନ୍ କରି ଦେଉଛନ୍ତି, ଯାହାକି ରୋଗର ଚିହ୍ନ-ବର୍ଣ୍ଣ ହିଁ ରହୁ ନାହିଁ କାରଣ ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଅବିନାଶୀ ସର୍ଜନ ଆର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କର । ବଞ୍ଚିମାନ ସାରା ସୃଷ୍ଟି ଯାହାକି ରୋଗୀ ହୋଇଯାଇଛି, ସେହି ସୃଷ୍ଟିରେ ପୁଣି ଦୁଃଖର କୌଣସି ଚିହ୍ନ-ବର୍ଣ୍ଣ ରହିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବଞ୍ଚିମାନର ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ ରହିବା ପାଇଁ ବହୁତ-ବହୁତ ବାହାଦୁର ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ଗୀତ:-ତୁହେଁ ପାକେ ହମନେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଦୁଇଥର ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ମଧ୍ୟ କହିପାରିବ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମା ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛି । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ । ଆତ୍ମାର ନିବାସ ସ୍ଥାନ ଶାନ୍ତିଧାମ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଓମ୍ କହୁଛନ୍ତି, ସେଠାରେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭାଇ-ଭାଇ, ପୁଣି ଏଠାରେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହେଉଛୁ । ଏବେ ଭାଇ-ଭଉଣୀରୁ ସମ୍ପର୍କ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ ମୋର ସନ୍ତାନ, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ତୁମେ ସନ୍ତାନ ସେଥିପାଇଁ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଅଟ । ତୁମର ଆଉ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ । ପ୍ରଜାପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ବଞ୍ଚିମାନ ବାବା ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ପୁଣି ନୂଆ ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି ନା । ଏହି ଯୁକ୍ତି ମଧ୍ୟ କେତେ ଭଲ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ପରସ୍ପର ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଭାବିବା ଦରକାର । ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା ଅନୁଚିତ, ଏଠାରେ ତ କୁମାର-କୁମାରୀମାନେ ଆୟୁରେ ବଡ଼ ହେଉଥିବାରୁ ଆଖି ମଧ୍ୟ କ୍ରିମିନାଲ୍ ହୋଇଯାଉଛି ପୁଣି ବିକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ବିକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବିକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ବିକାରୀ ଅକ୍ଷର ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ବହୁତ ବିକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ପୁଣି କୋର୍ଟ ଆଦି ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ସେଠାରେ କୋର୍ଟ ଆଦି ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ଅଟେ ନା । ନା ପୁଲିସ୍, ନା ଜେଲ୍ ନା ଚୋର ଆଦି ରହିବେ । ଏସବୁ ଦୁଃଖର କଥା ଯାହା ଏଠାରେ ହିଁ ହେଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଉଛି । ଏହା ତ ହେଉଛି ହାର ଜିତ୍ ଏବଂ ସୁଖ-ଦୁଃଖର ଖେଳ । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବୁଝୁଛ । ଗାୟନ ରହିଛି ଅଧ୍ୟାକ୍ଷ ନିମନ୍ତେ ମାୟାଠାରୁ ହାରିବା, ବାବା ଆସି ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଅଧ୍ୟାକ୍ଷ ମାୟାଠାରୁ ହାରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏହା କୌଣସି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ଏହା ତ ସାଧାରଣ ପଇସାକର ଖେଳ ପୁଣି ମୋତେ ମନେ ପକାଇ ନିଜର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ଅଧ୍ୟାକ୍ଷ ପାଇଁ ନେଉଛ । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ମୋତେ ଭୁଲିଯାଇଛ । ରାବଣ ଶତ୍ରୁ ଅଟେ, ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଭାରତବାସୀ ହିଁ ଜଳାଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ଦେଶରେ ବହୁତ ଭାରତବାସୀ ଥିବେ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଜଳାଉଥିବେ । କହନ୍ତି ଏହା ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କର ଧର୍ମର ଉତ୍ସବ ଅଟେ । ଦଶହରା ପାଳନ କରୁଥିବାରୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସେସମୟରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ— ସେସବୁ ତ ହଜିବ କଥା । ବଞ୍ଚିମାନ ତ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ରାବଣରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । କେବଳ ଲଙ୍କାରେ ନୁହେଁ । ବିଶ୍ୱ ତ ବହୁତ ବଡ଼ ଅଟେ ନା । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ସାରା ସୃଷ୍ଟି ସାଗର ଉପରେ ଆଧାରିତ ଅଛି । ମନୁଷ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି— ତଳେ ଏକ ବଳଦ ଅଥବା ଗାଈ ଅଛି ଯାହାର ଶିଫ୍ ଉପରେ ସୃଷ୍ଟି ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି ପୁଣି ଥକି ଗଲେ ଶିଫ୍ ବଦଳାଇଥା’ନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହିପରି କଥା ନୁହେଁ । ପୃଥିବୀ ତ ପାଣି ଉପରେ ଅଛି, ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପାଣି ହିଁ ପାଣି ରହିଛି । ବଞ୍ଚିମାନ ସାରା ଦୁନିଆରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ରହିଛି ପୁଣି ରାମ ଅଥବା ଈଶ୍ୱରୀୟ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ

କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାବାଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । କେବଳ ଈଶ୍ବର କହିବା ଦ୍ବାରା କହିଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ବର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଟନ୍ତି, ସବୁ କିଛି କରିପାରିବେ । ଫାଳତୁ ମହିମା ହୋଇଯାଉଛି । ବାବାଙ୍କ ସହ ଏତେ ସ୍ନେହ ରହୁ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଈଶ୍ବରଙ୍କୁ ବାବା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ବାବା କହିବା ଦ୍ବାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ମିଳିବା ଉଚିତ୍ । ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ସର୍ବଦା ବାବା-ବାବା କହିବା ଦରକାର । ଈଶ୍ବର ଅଥବା ପ୍ରଭୁ ଆଦି ଅକ୍ଷର ଭୁଲିଯିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ଯେବେ ବୁଝାଉଛ ତେବେ ଘଡ଼ିକୁ ଘଡ଼ି ଶିବବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦିଅ । ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ଗର୍ଭ ଫାଦର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି, ମୁସଲମାନମାନେ ଆଲ୍ଲା କହୁଛନ୍ତି, ସକାଲୁ ୧୦ ମିନିଟ୍ ବସି କୋରାନର୍ ଅର୍ଥ କରିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଆଲ୍ଲା ମିଆଁ କହିଛନ୍ତି, କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବା ଅନୁଚିତ୍ । ଏହା କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଏପରି ଭାବୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ବାବା କହିଛନ୍ତି । ବାବା ଅକ୍ଷର ସବୁଠାରୁ ମିଠା ଅଟେ । ଶିବବାବା, ଶିବବାବା ମୁଖରୁ ବାହାରୁ । ମୁଖ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ରହିଛି । ଗାଈ ମୁଖରୁ ଏ ଶବ୍ଦ ବାହାରି ପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ହେଉଛ ଶିବଶକ୍ତି । ତୁମ ମୁଖ କମଳରୁ ଜ୍ଞାନ ଅମୃତ ବାହାରୁଛି । ତୁମର ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଗୋମୁଖ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଗଙ୍ଗା ନିମନ୍ତେ ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ । ମୁଖ କମଳରୁ ବାହାରୁଛି । ଜ୍ଞାନ ଅମୃତ ପିଇ ପୁଣି ବିଷ ପିଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଅମୃତ ପିଇବା ଦ୍ବାରା ତୁମେ ଦେବତା ହେଉଛ । ଏବେ ମୁଁ ଆସିଛି— ଅସୁରମାନଙ୍କୁ ଦେବତା କରାଇବା ପାଇଁ । ତୁମେ ଏବେ ଦୈବୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହେଉଛ । ସଂଗମଯୁଗ କେବେ, କିପରି ହେଉଛି, ଏକଥା ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ବ୍ରହ୍ମକୁମାର-କୁମାରୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗୀ ଅଟୁ । ବାକି ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ କଳିଯୁଗୀ ଅଟନ୍ତି । ତୁମର ସଂଖ୍ୟା କେତେ କମ୍ । ତୁମ ପାଖରେ କଷ୍ଟବୃକ୍ଷର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ବୃକ୍ଷ ପ୍ରଥମେ ଛୋଟ ହୋଇ ପରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ କେତେ ଉଦ୍ଭାବନ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି ଯେ ପିଲା କିପରି କମ୍ ଜନ୍ମ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ କିଛି ଚାହୁଁଛି, ହେଉଛି ଅନ୍ୟ କିଛି । ସମସ୍ତଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ତ ହେବ ନିଶ୍ଚୟ । ମନେ କର ଫସଲ ବହୁତ ଭଲ ହୋଇଥିବ, କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ବର୍ଷା ହେବା ଦ୍ବାରା କେତେ କ୍ଷତି ହୋଇଯାଉଛି । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟକୁ ତ କେହି ଜାଣିନଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ କୌଣସି କଥାର ଠିକଣା ନାହିଁ । କେଉଁଠି ଫସଲ ଉପରେ ବରଫ ପଡୁଛି କେତେ କ୍ଷତି ହୋଇଯାଉଛି । ବର୍ଷା ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷତି, ଏହାକୁ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ କୁହାଯାଉଛି । ଏସବୁ ତ ହେବ, ଏଥିରୁ ବଞ୍ଚିବା ନିମନ୍ତେ ବହୁତ ବାହାଦୂର ହେବାକୁ ପଡିବ । କାହାର ଅପରେସନ୍ ହେଲେ, କେତେକ ଏସବୁ ଦେଖିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଦେଖିବାମାତ୍ରେ ହିଁ ବେହୋସ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ବଞ୍ଚିବା ସାରା ଛି-ଛି ବିକାରୀ ସୃଷ୍ଟିର ଅପରେସନ୍ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କର ଅପରେସନ୍ କରୁଛି । ବଞ୍ଚିବା ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟି ରୋଗୀ ହୋଇଯାଇଛି । ବାବାଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ ସର୍ଜନ ଅଟେ । ସେ ସାରା ବିଶ୍ବର ଅପରେସନ୍ କରିଦେବେ, ଫଳରେ ବିଶ୍ବବାସୀଙ୍କୁ କେବେ ଦୁଃଖ ହେବ ନାହିଁ । କେତେ ବଡ଼ ସର୍ଜନ ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସହିତ ବେହଦ ସୃଷ୍ଟିର ମଧ୍ୟ ଅପରେସନ୍ କରିବେ । ସେଠାରେ ମନୁଷ୍ୟ କ'ଣ ଜୀବଜନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ରୋଗୀ ହେବେ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମୋର ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କର ଅଭିନୟ କ'ଣ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନକୁ ତୁମେ ହିଁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛ । ପିଲାମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମେ ଏହି ଖୁସୀ ରହିବା ଉଚିତ୍ ।

ଆଜି ସତଗୁରୁବାର ଅଟେ, ସର୍ବଦା ସତ କହିବା ଉଚିତ୍ । ବ୍ୟାପାରରେ ମଧ୍ୟ କହିଥାନ୍ତି ନା— ସତ୍ୟ କୁହ । ଠକାମି କର ନାହିଁ । ତଥାପି ଲୋଭଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଅଧିକ ଦାମ କହି ସୌଦା କରିଥା'ନ୍ତି । କେହି କେବେ ସତ୍ୟ କହୁନାହାନ୍ତି । ମିଛ ହିଁ ମିଛ କହୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସତକୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । କହନ୍ତି ନା— ସତ ନାମ ସଙ୍ଗ ଅଟେ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେଉଁ ବାବା ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ସେ ହିଁ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ଯିବେ । ବଞ୍ଚିବା ସତ ସହିତ ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗ ହୋଇଥିବାରୁ ତୁମେ ହିଁ ସାଥରେ ଯିବ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଶିବବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ

ସତ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ସେ କଷ୍ଟରେ ଥରେ ମାତ୍ର ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଇ ସାଥରେ ନେଇଯିବେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏପରି କହନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ରାମ ନାମ ସତ୍ୟ ହେ । ନାଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏବେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛି, ନୟନ ଉପରେ ବସାଇ ନେଇଯିବି । ଏହା ନୟନ ନୁହେଁ, ତୃତୀୟ ନେତ୍ର । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାପାନ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି— ସାଥରେ ନେଇଯିବେ । ଶଙ୍କରଙ୍କର ବରଯାତ୍ରୀ ନୁହେଁ, ଏହା ଶିବ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବରଯାତ୍ରୀ ଅଟେ । ସେ ପତିମାନଙ୍କର ପତି ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସମସ୍ତେ କନ୍ୟା ଅଟ । ମୁଁ କନ୍ୟାମାନଙ୍କର ପତି । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରେମିକ ଅଟ । ମୁଁ ହେଉଛି ପ୍ରେମିକା । ପ୍ରେମିକ ଜଣେ ଆ'ନ୍ତ ନା । ତୁମେ ଅଧାକଷ୍ଟରୁ ପ୍ରେମିକଙ୍କର ପ୍ରେମିକା ହୋଇଛ । ବାପାନ ମୁଁ ଆସିଛି, ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଭକ୍ତିନୀ ଅଟ । ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି । ଶରୀର ସହିତ ଆତ୍ମା ଭକ୍ତି କରୁଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ ତେତାରେ ଭକ୍ତି ରହିବ ନାହିଁ । ଭକ୍ତିର ଫଳ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଭୋଗ କରୁଛ, ଯାହା ବାପାନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି । ସେ ତୁମର ପ୍ରେମିକ ଅଟନ୍ତି, ଯିଏକି ତୁମକୁ ସାଥରେ ନେଇଯିବେ ପୁଣି ତୁମେ ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ନେବ । ଏକଥା କେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଇନାହିଁ । କହନ୍ତି ଶଙ୍କର ପାର୍ବତୀଙ୍କୁ ଅମରକଥା ଶୁଣାଇଥିଲେ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ପାର୍ବତୀ ଅଟ । ମୁଁ କଥା ଶୁଣାଉଥିବା ଅମରନାଥ ଅଟେ । ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ ଅମରନାଥ କୁହାଯାଉଛି । ଶିବବାବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କର ତ ନିଜର ଦେହ ନାହିଁ, କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଅମରନାଥ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅମରକଥା ଶୁଣାଉଛି । ଶଙ୍କର-ପାର୍ବତୀ ଏଠାରେ କେଉଁଠୁ ଆସିଲେ । ସେମାନେ ସୁକ୍ଷ୍ମବଚନରେ ହିଁ ରହିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠି ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ଆଲୋକ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ ।

ସତ୍ୟ ବାବା ଏବେ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ବିନା ସତ୍ୟ କଥା କେହି ଶୁଣାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ ବିନାଶ ହେବାରେ ସମୟ ଲାଗୁଛି । କେତେ ବଡ଼ ଦୁନିଆ ଅଟେ, କେତେ ଘରଦ୍ୱାର ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ । ଭୂମିକମ୍ପରେ କେତେ କ୍ଷତି ହେଉଛି । କେତେ ମରୁଛନ୍ତି । ଜନସଂଖ୍ୟା ବହୁତ କମ୍ ରହିବେ । ଦିଲ୍ଲୀ ପରିସ୍ଥାନ ହୋଇଯିବ । ଗୋଟିଏ ହିଁ ପରିସ୍ଥାନରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିବ । କେତେ ବଡ଼-ବଡ଼ ମହଲ ହେବ । ଏବେ ବେହଦର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଳୁଛି । ତୁମକୁ କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡୁନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସମୟରେ କେତେ ଶସ୍ତାରେ ଶସ୍ୟ ମିଳୁଥିଲା । ତେବେ ଚିନ୍ତା କର ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ଶସ୍ତା କେତେ ହେବ । ଦିଲ୍ଲୀ ପରି ଜଣ-ଜଣଙ୍କର ଘର ଏବଂ ଜାଗା ରହିବ । ମିଠା ନଦୀ କୂଳରେ ତୁମର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିବ । ଜଣ-ଜଣଙ୍କର କ'ଣ ନ ରହିବ । ସର୍ବଦା ଅନ୍ନ ମିଳିବ । ସେଠାକାର ଫଳ-ଫୁଲ ମଧ୍ୟ କେତେ ବଡ଼-ବଡ଼ ହେବ ସାକ୍ଷାତକାରରେ ଦେଖୁଛ । ତୁମେ ଆଖିର ସ୍ତମ୍ଭ ଆସୁଛ । କହୁଛନ୍ତି ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ମାଳୀ ରହିବେ । ମାଳୀ ତ ନିଶ୍ଚୟ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ବା ନଦୀ କୂଳ ସଂଗମଯୁଗରେ ରହିବେ । ସେଠାରେ କେତେ କମ୍ ଲୋକ ରହିବେ । କେଉଁଠି ବାପାନ ଏତେ କୋଟି ମନୁଷ୍ୟ କେଉଁଠି ପୁଣି ୯ ଲକ୍ଷ ରହିବେ । ସାରା ବିଶ୍ୱ ହିଁ ତୁମର ହୋଇଯିବ । ବାବା ଏପରି ରାଜତ୍ୱ ଦେଉଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ଆମ ପାଖରୁ କେହି ଛଡ଼ାଇ ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଧରିତ୍ରୀ, ଆକାଶ ସବୁର ତୁମେ ମାଲିକ ହେବ । ଗୀତ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ଶୁଣିଲେ । ଏପରି ୬-୮ଟି ଗୀତ ଅଛି ଯାହାକୁ ଶୁଣିବା ଦ୍ୱାରା ଖୁସିର ନିଶା ଚଢ଼ିବ । ଦେଖ ସ୍ଥିତି ବିଗତି ଯାଇଛି, ତେବେ ଗୀତ ବଜାଇଦିଅ । ଏହା ହେଲା ଖୁସିର ଗୀତ । ତୁମେ ତ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ । ନିଜକୁ ହର୍ଷତମୁଖ କରାଇବା ପାଇଁ ବାବା ବହୁତ ଯୁକ୍ତି ବତାଇଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ଲେଖୁଛନ୍ତି ବାବା ଏତେ ଖୁସି ରହୁ ନାହିଁ । ମାୟାର ତୋଫାନ ଆସୁଛି । ଆରେ ମାୟାର ତୋଫାନ ଆସିଲେ— ତୁମେ ବାଜା ବଜାଅ । ଖୁସି ନିମନ୍ତେ ବଡ଼-ବଡ଼ ମନ୍ଦିର ଦ୍ୱାରରେ ବାଜା ବାଜିଥାଏ । ବମ୍ବେର ମାଧବବାଗ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ମନ୍ଦିର ଦ୍ୱାରରେ ବି ବାଜା ବାଜିଥାଏ । ତୁମକୁ କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଫିଲିମ୍ ରେକର୍ଡ଼ କାହିଁକି ବଜାଉଛ । ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ଜଣା ଏହା ବି ଭ୍ରମା ଅନୁସାରେ କାମରେ ଆସିବା ଜିନିଷ ଅଟେ । ଏହାର ଅର୍ଥ କେବଳ ତୁମେ ହିଁ ବୁଝୁଛ । ଏହାକୁ ଶୁଣିବା ଦ୍ୱାରା ଖୁସି

ହୋଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି । ଘରେ କେହି ଦୁଃଖୀ ହେଲେ ଗୀତ ଶୁଣି ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏହା ବହୁତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଜିନିଷ ଅଟେ । କାହା ଘରେ ଝଗଡ଼ା ହେଲେ ତାଙ୍କୁ କୁହ— ଭଗବାନୁବାଚ କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ଏହା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ଆମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେବା ପୁଣି ଆମ ଉପରେ ଫୁଲର ବର୍ଷା ହୋଇ, ଜୟଜୟକାର ହେବ । ମଥାରେ ସୁନାର ଫୁଲ ବରଷିବ । ତୁମେ ଏବେ କିଏ ସୁନାର ଫୁଲ ହେଉଛ ନା । ପୁଣି ତୁମର ଅବତରଣ ହେବ, ଫୁଲ ବର୍ଷା ହେଉ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଫୁଲ ହୋଇ ଆସୁଛ । ମନୁଷ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ସୁନାର ଫୁଲ ବର୍ଷା ହେଉଛି । ଜଣେ ରାଜକୁମାର ବିଦେଶ ଗଲେ, ସେଠାରେ ପାର୍ଟି ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁନାର ଫୁଲ ଗଢ଼ାଇଲେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ସୁନାର ଫୁଲ ବର୍ଷା କଲେ, ଖୁସୀରେ ଏତେ ଖାତିରି କଲେ । ଖାଲି ସୁନାର ଫୁଲ ଗଢ଼ାଇଲେ । ବାବା ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ଫୁଲ ହୋଇ ଆସିଛ । ସୁନାର ଫୁଲ ହୋଇ ତୁମେ ଉପରୁ ଓହ୍ଲାଇଛ । ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱ ବାଦଶାହୀର କେତେ ଲଟେରୀ ମିଳୁଛି । ଯେପରି ଲୌକିକ ପିତା ନିଜ ସନ୍ତାନକୁ କହିଥା'ନ୍ତି— ତୁମ ପାଇଁ ଏସବୁ ଜିନିଷ ଆଣିଛି ତେବେ ସନ୍ତାନ କେତେ ଖୁସି ହୋଇଥାଏ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗ ଆଣିଛି । ତୁମେ ସେଠାରେ ରାଜ୍ୟ କରିବ ତେଣୁ କେତେ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । କାହାକୁ ଛୋଟ ଉପହାର ହେଲେ କହିଥାନ୍ତି ବାବା ଆପଣ ତ ଆମକୁ ବିଶ୍ୱର ବାଦଶାହୀ ଦେଉଛନ୍ତି ଏହି ଉପହାର କ'ଣ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଆରେ ଶିବବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରାଜ୍ୟ ଜିନିଷ ସଙ୍ଗରେ ରହିଲେ ତ ଶିବବାବା ମନେ ରହିବେ ଏବଂ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ପଦ୍ମର ଭାଗ୍ୟ ମିଳିଯିବ । ଆଜ୍ଞା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :-

- (୧) ସତ୍ୟ ପିତାଙ୍କ ସଙ୍ଗ ସହିତ ଘରକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ସଜା ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ । କେବେହେଲେ ମିଛ କହିବାର ନାହିଁ ।
- (୨) ଆମେ ବ୍ରହ୍ମବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ପରସ୍ପର ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଅଟୁ, ସେଥିପାଇଁ କୌଣସି ବିକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ନାହିଁ । ଭାଇ-ଭାଇ ଏବଂ ଭାଇ ଭଉଣୀ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧର ସ୍ମୃତି ନ ରହୁ ।

ବରଦାନ:- ଲୋକପସନ୍ଦ ସଭାର ଚିକେଟ୍ ବୁକ୍ କରି ରାଜ୍ୟ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ହୁଅ ।

ଯଦି କୌଣସି ବି ସଂକଳ୍ପ ବା ବିଚାର କରୁଛ ତେବେ ପ୍ରଥମେ ଚେକ୍ କର ଯେ ଏହି ବିଚାର ବା ସଂକଳ୍ପ ବାବାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ଅଟେ ତ ? ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ସେମାନେ ଲୋକପସନ୍ଦ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁନିଆକୁ ପସନ୍ଦ ଆପେ ଆପେ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଯଦି କୌଣସି ବି ସଂକଳ୍ପରେ ସ୍ୱାର୍ଥ ରହିବ ତେବେ ତାକୁ ମନ ପସନ୍ଦ କୁହାଯିବ ଏବଂ ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣର୍ଥେ ହୋଇଗଲେ ତା'କୁ ଲୋକପସନ୍ଦ ବା ପ୍ରଭୁ ପସନ୍ଦ କୁହାଯିବ । ଲୋକପସନ୍ଦ ସଭାର ସଦସ୍ୟ ହେବା ଅର୍ଥ ଆଜନ୍ ଏବଂ ଶୃଙ୍ଖଳା ସମ୍ପନ୍ନ ରାଜ୍ୟର ଅଧିକାର ବା ରାଜ୍ୟ ସିଂହାସନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିନେବା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସଂଗର ଅନୁଭବ କର ତେବେ ସବୁ କିଛି ସହଜ ଅନୁଭବ କରିବା
ସହିତ ସୁରକ୍ଷିତ ମଧ୍ୟ ରହିବ ।